

Κηδεύτηκε η γερόντισσα Γαλακτία, μια αγία μορφή

/ [Ιερές Μονές](#)

Με θλίψη και πόνο ψυχής εκατοντάδες Μεσαρίτες αλλά και άνθρωποι απ' όλη την Κρήτη αποχαιρέτησαν χθες το απόγευμα, στην Ιερά Μονή Παναγίας Καλυβιανής, τη σεβάσμια Γερόντισσα Γαλακτία, την αγιασμένη «γιαγιά Γαλάτεια» από την Πόμπια, που [έφυγε](#) τα ξημερώματα για την Ουράνιο Βασιλεία.

Πολύς ο κόσμος που τη γνώρισε και βρήκε γαλήνη και παρηγοριά δίπλα της και που, χθες, βρέθηκε στον Μιχαήλ Αρχάγγελο, στο μικρό εκκλησάκι του Κοιμητηριού της Μονής, για να της πει το «στερνό αντίο»...

Τη γερόντισσα αποχαιρέτησε ο Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Γορτύνης και Αρκαδίας π. Αντώνιος Φραγκάκης, ο οποίος με τον χειμαρρώδη λόγο του ανέλυσε πολλές πτυχές της ζωής της, της αγάπης της για το Χριστό, την Παναγία και τους ανθρώπους, που στήριξε με την προσευχή της.

Δημοσιεύουμε ένα πολύ μικρό απόσπασμα από την ομιλία του:

Σέ όλη τή ζωή της είχε ἐκκλησιαστικό φρόνημα, σεβόταν καί ὑπάκουε στά θεσμικά πρόσωπα τῆς Ἐκκλησίας, εἶχε καλά παραδείγματα ἀπό τόν Ἱερέα παππού της καί τούς γονεῖς της. Ἔκανε μεγάλη ὑπομονή μέ τήν ἀνεψιά της καί τήν εὐλόγησε ὁ Θεός. Τῆς ἔδωσε πολλά χαρίσματα. Τό βασικό χάρισμα πού εἶχε ἦταν ἡ αὐτομεμψία

ἀπό τήν ὁποία προῆλθε ἡ προσευχή τῆς μετανοίας καί ἡ ἐσωτερική καρδιακή προσευχή. Ἐζησε στήν ἀφάνεια τά περισσότερα χρόνια. Ἀπό τήν αὐτομεμψία καί τήν προσευχή χωρίς νά τό καταλαβαίνει χωρίστηκε ὁ νοῦς ἀπό τήν διάνοια. Αὐτό αὐξήθηκε στά χρόνια τῆς ἀσθενείας της. Καί ἔτσι μέ φυσικό τρόπο τῆς δόθηκαν ἀπό τόν Θεό τά χαρίσματα τῆς διοράσεως καί τῆς προοράσεως καί ἄλλες ἁγιοπνευματικές χορηγίες.

Ἐπειδή ζοῦσε ταπεινά στήν Ἐκκλησία γι' αὐτό ἡ Ἐκκλησία θά ἀξιοποιήσει ὅλην τήν θεοφιλή ζωή της. Δέν χρειάζεται νά προβεῖ σέ καμμία τέτοια ἐνέργεια ἡ δική μου ἐλαχιστότητα. Βλέπετε, ἡ στεγανοποιημένη ἀντίληψη καί ἡ ἐμπαθής προκατάληψη, μποροῦν νά εἰσηγηθοῦν ἄνετα, ὅτι εἶναι δυνατόν ἕνας ἄνθρωπος, ὅπως ἐν προκειμένῳ ἡ εὐτέλειά μου, νά ξεγελάσει καί νά παρασύρει στήν ἐνθουσιώδη ἀποτίμηση, γιατί ὄχι καί στήν δαιμονική πλάνη, ἀναφορικά μέ τήν Γερόντισσα, ὁλόκληρο τό σῶμα τῆς παγκοσμίου Ὁρθοδοξίας!!!

Οἱ τελευταῖες ἡμέρες σου κύλισαν σέ μία διακριτική ἀγαπητική κατάφαση πρὸς ὅλους. Ἐντονότερη ἀπό ἄλλες φορές. Ἄφηνες παραγγελίες καί εὐχές εὐχαριστίες καί εὐγνωμοσύνες, παροχές καί αἰτήσεις συγγνώμης. Ὅποιος εἰσερχόταν στό γαλήνιο ἐνδιαίτημά σου, αἰσθανόταν ἔντονα τήν ἀνάγκη νά κάνει τόν Σταυρό του. Σέ ἔνοιωθε μεταξύ οὐρανοῦ καί γῆς. Διψοῦσε τόν λόγον σου, ἀπολάμβανε τήν γλυκύτατη μορφή σου πού ἀντιφέγγιζε τήν ἄσβεστη λαμπηδόνα τῆς Ἀναστάσεως καί τήν ἀμήχανη ὁμορφιά τῶν οὐρανίων θαλάμων.

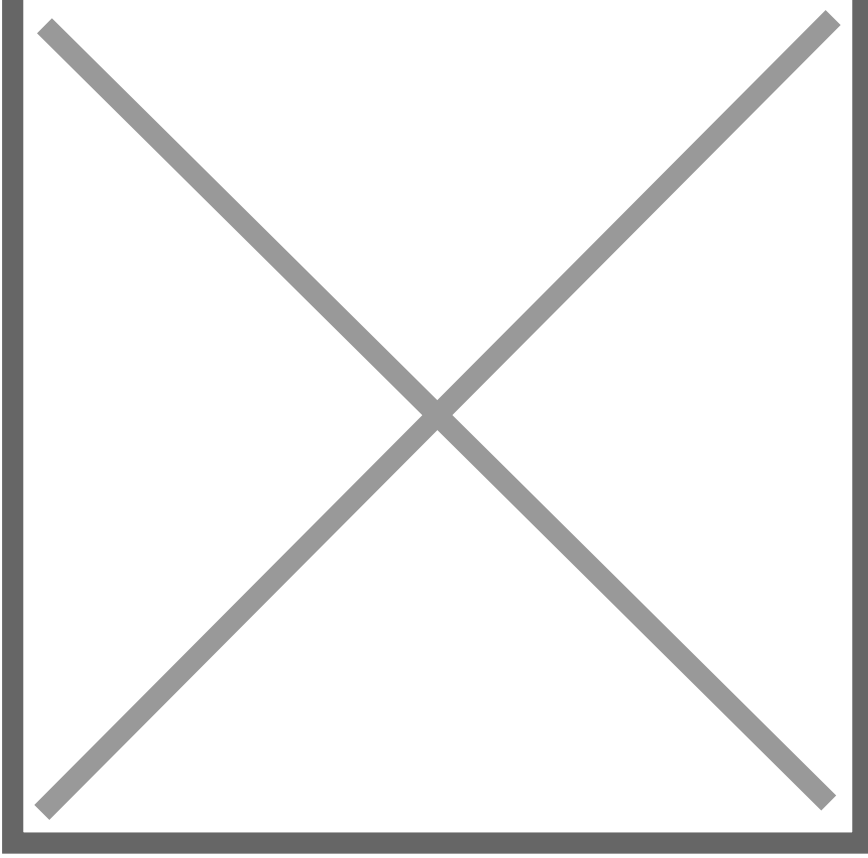

Image not found or type unknown

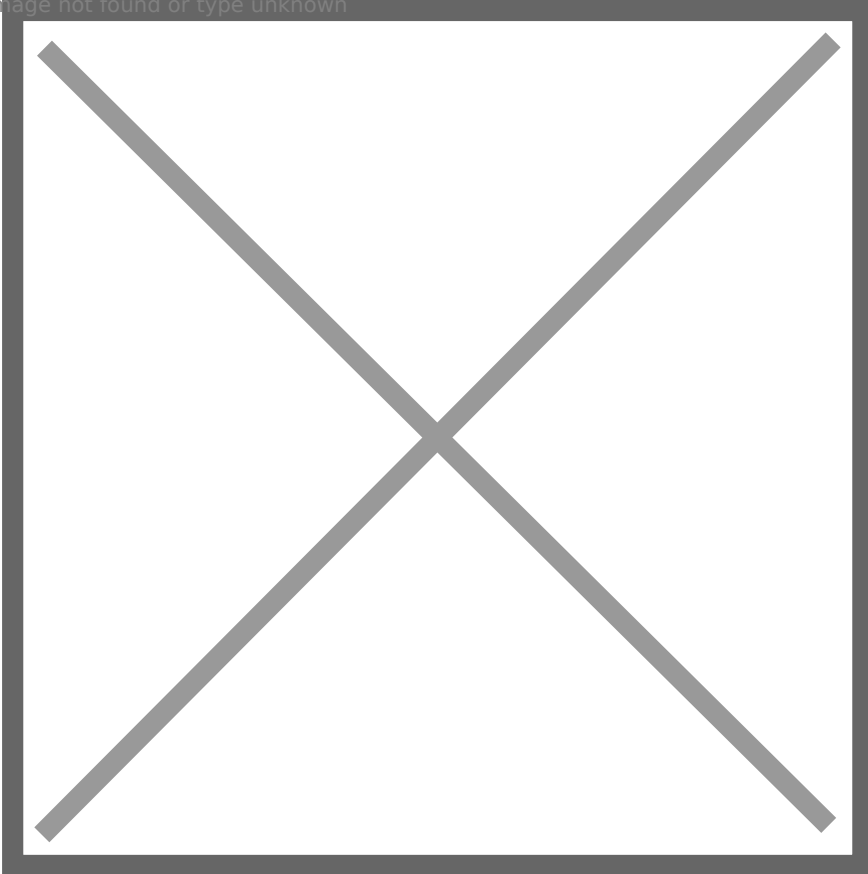
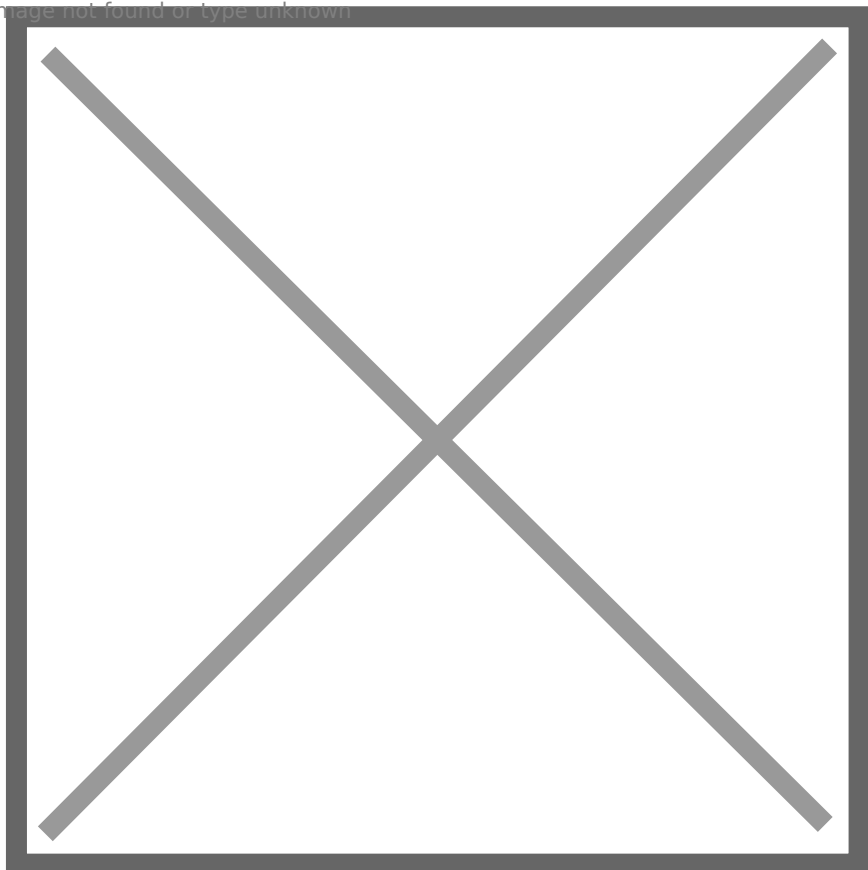

Image not found or type unknown

**Προηγούμενη δήλωση του π. Αντωνίου Φραγκάκη για την
κοίμηση της Γερόντισσας Γαλακτίας:**

«Μας είπε στις 25 Μαρτίου 2021 (τα λόγια αυτά τα άκουσαν πέντε άνθρωποι και τα κοινοποίησα αμέσως σε Μητροπολίτες που την σέβονται και την αγαπούν):

«Θα φύγω. Ήθελα να μείνω για να εκπληρωθεί πρώτα μια επιθυμία μου, όμως μπορώ και από εκεί... Είπα στο Μεγάλο Αφεντικό: «Πάρε με τώρα σε παρακαλώ! Δεν θέλω τιμές στο τομάρι μου»!

Την ρώτησα:

– Τι σου είπε;

– Θα το δούμε!

Κύλησε ήσυχα, χωρίς ιδιαίτερα σημάδια ο υπόλοιπος καιρός.

Το Σάββατο το μεσημέρι, μου είπε αυθόρμητα:

«Σκύψε να σε φιλήσω... Την ευχή μου νά 'χεις και όσο θα ζεις και μετά θάνατον! Και σε όσα ακούσεις, εσύ το στόμα κλειστό και ξάτος...»

Είπε στις εθελόντριες κυρίες που την υπηρετούσαν:

«Φεύγω! Ήρθε η ώρα! Έρχονται δύσκολα...»

Έπειτα είπε δυο φορές:

«Θάνατος! Ο θάνατος είναι γέννα στα επουράνια (στην αιωνιότητα)».

Αυτά ήταν και τα τελευταία της λόγια...

Σας διαβεβαιώ στην ιεροσύνη μου, ακόμη τα εξής:

Μας άφησε αυστηρή παραγγελία: «Δεν θέλω πολλούς Ιερείς στην κηδεία μου. Ας παρεβρεθούν, αλλά θα με κηδεύσουν μόνο τα δυο παιδιά μου: Ο π. Αντώνιος και ο π. Στυλιανός. Δεν θέλω λουλούδια. Θα πεθάνω σε περίοδο με πολλά λουλούδια. Αρκεί αυτό. Ο κόσμος να είναι λίγος και θα είναι λίγος. Αυτά και αρκετά είναι για το βρωμοτομάρι μου. Να με μνημονεύετε μόνο, γιατί το έχω πολύ ανάγκη. Και εσύ, παιδί μου Αντώνιε, θα αναλάβεις εφ' όρου ζωής να μνημονεύεις τους νεκρούς μου».

Πηγή: e-mesara.gr